„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztowa na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiac 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 c.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedynczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 121. Sobota 28. Maja 1870. Rok wydania 60.

Część urzędowa.

Jego Exc. minister i szef ministerstwa finansów mianował oficyała rachunkowego Jana Eitel radcą rachunkowym przy c. k. krajowej dyrekcyi skarbowej we Lwowie.

C. k. ministeryum skarbu mianowało adjunkta urzędów pomocniczych Maxymiliana Lubowicza dyrektorem urzędów pomocniczych przy c. k. krajowej dyrekcyi skarbowej we Lwowie.

C. k. krajowa dyrekcya skarbowa we Lwowie mianowała kwieskowanego c. k. koncypistę skarbowego Pankracego Bielikowicza i c. k. konceptowych adjunków skarbowych Edwarda Brettnera i Gwalberta Karczmarowskiego stałymi koncypistami skarbowymi II. klasy a c. k. konceptowego adjunkta skarbowego Klemensa Remer prowizorycznym koncypistą skarbowym II. klasy.

Część nieurzędowa.

Wiedeń. „Konferencye z Polakami — pisze „Fremdenblatt“ — skończyć się miały d. 26. b. m. Dnia 24. b. m. odbyła się kilkugodzinna konferencya u J. Ex. prezydenta rady ministrów hr. Potockiego, na której poseł Krzeczunowicz zdawał w imieniu komitetu sprawę z żądań zawartych w rezolucyi sejmu galicyjskiego. J. Ex. hr. Potocki oświadczył, że o koncesyach, których Polacy wymagają, zaraz w drodze administracyjnej rozstrzygnie konferencya rady ministrów, która się w tym samym dniu odbyć miała. Na tej konferencyi Polaków z J. Ex. hr. Potockim rozprawiano o najważniejszej kwestyi, o wysłaniu delegacyi do Rady państwa. Wszyscy obecni Polacy z wyjątkiem dr. Smolki oświadczyli, iż o wysłaniu delegacyi przez sejm galicyjski nawet i wątpić nie można, jeżeli rząd stosownie do programu rozwiniętego w okólniku hr. Beusta udzieli krajowi żądane autonomiczne koncesye. J. Ex. hr. Potocki upewniał kilka razy, że pod tym względem Polacy mogą być spokojni i powinni mu ufać. Polacy upewnili J. Ex. prezydenta rady ministrów o bezwzględnem swem zaufaniu. Polacy zapytani jakie jest ich zdanie w sprawie nierozwiązania sejmu czeskiego, odpowiedzieli, jak donosi „Tagblatt“, że ubolewają najmocniej, iż tak się stało i stać musiało, wyrazili życzenie, by rząd nie zaniechał starań około zawarcia ugody z słowiańską opozycyą w Czechach i oświadczyli, iż w Radzie wraz z stronnictwem autonomistów będą mimo nieobecności Czechów bronić ich słusznych interesów, jakkolwiek nie mogli pójść z nimi razem ze względu na położenie kraju i monarchii. J. Ex. hr. Potocki oświadczył, iż gotów jest w każdej chwili zawrzeć możliwy kompromis z Czechami i dał namiestnikowi czeskiemu polecenie, by występywał w Pradze jak najwięcej w pojednawczym tonie.

Program ułożony wspólnie przez feudałów, Czechów i ultramontańskich Tyrolczyków ma według doniesień korespondentów z Pragi zawierać następujące punkta: Odnowienie pragmatycznej sankcyi i nieuznawanie dzisiejszej wspolnej Rady państwa; w miejsce Rady państwa zaprowadzone być mają delegacye; skład przedlitawskich delegacyi uważa się tymczasowo za kwestyę otwartą, którą sejmy krajowe rozstrzygną; układy zawarte pomiędzy Przed- i Zalitawią w kwestyi pieniężnej nie obowiązują sejmów krajowych, zresztą i ta sprawa jest kwestyą otwartą; każdy kraj otrzyma samoistnego ministra obrony krajowej; sejmy krajowe mają wpływ przy obsadzeniu najwyższych posad w kraju.

Tyrolczycy przybyli do Pragi jedynie dla zawarcia kompromisu z Czechami, gdyż z feudałami ułożyli się już przedtem w Wiedniu przez tyrolskiego profesora Meriggla.

Czeskie dzienniki upewniają, że pobyt Palackiego w Wiedniu zostaje w związku jedynie z bliską doroczną uroczystością akademii umiejętności.“

— Książe Gramont przybył d. 24. b. m. do Wiednia, nazajutrz miał długą konferencyę z hr. Beustem a potem audyencyę u Najjaśniejszego Pana. Po południu był książe Grammont w Schönbrunn na obiedzie u Najjaśniejszego Pana.

Berlin. Parlament północno-niemiecki doszedł na posiedzeniu z d. 23. b. m. po przyjęciu §. 1 zatrzymującego karę śmierci, do ukończenia w trzeciem czytaniu pierwszej (ogólnej) części kodeksu karnego. Przy głosowaniu nad pojedyńczemi paragrafami przywrócono po większej części brzmienie przez rządy podanego projektu, jakkolwiek je ten sam parlament zmienił w drugiem czytaniu. Do paragrafu 47., który wypowiada do jakiego stopnia członkowie parlamentu północno-niemieckiego są nieodpowiedzialnymi w obec prawa za swoje mowy, dodano na wniosek posła Laskera, że i sprawozdania, byleby były zgodne z prawdą, o obradach parlamentarnych są dozwolone i że za nie nie można nikogo pociągać do odpowiedzialności. — Druga część kodeksu karnego traktuje o pojedynczych karygodnych występkach. Część tę, jak wiadomo, zmieniono w drugiem czytaniu następnie: „Gdzie prawo dozwala wybór pomiędzy więzieniem w domu karnym a więzieniem na fortecy, tam jedynie na więzienie w domu karnym skazywać można, jeżeli udowodnionem zostanie, iż karygodna czynność popełnioną została z niehonorowych pobudek.“ Minister dr. Leonhardt nie oświadczył się wprawdzie na sobotniem posiedzeniu przeciwko temu wstępowi, jednakże wyraził się, że przyjęcie takowego nie byłoby pożądanem rządom związkowym. Pomimo to wstęp ten przyjęto, tylko zamieszczono go w ogólnej części. — Na dzisiejszem posiedzeniu rozprawy te kontynuowano. Poprawkę Kardorffa, która pod względem zbrodni stanu w projekcie przywraca znowu to, co rządy na ostatniem posiedzeniu przez usta ministra dr. Leonhardta za konieczne uznały, przyjęto 128 głosami przeciwko 107. I przy tym paragrafie zajął głos hr. Bismarck. Przy morderstwie wykluczono „okoliczności łagodzące.“ Rozprawy nad kodeksem ukończono, a parlament został do dnia 26. b. m. zamknięty mową tronową jak o tem doniósł telegram.

Warszawa. „Köln. Ztg.“ pisze: „Czyn dziekana wileńskiego księdza Stanisława Piotrowicza skłonił przyjaźnego planom rządu rosyjskiego księdza Żylińskiego, administratora dyecezyi wileńskiej, do agitacyi pomiędzy niższem duchowieństwem za adresami lojalnemi. Nowe te adresy, które jak zawsze nie są wyrazem wolnej woli i prawdziwych zapatrywań, ogłasza wileński dziennik urzędowy. W adresach tych podpisani potępiają czyn księdza Piotrowicza i nazywają go skandaliczną i niepraktyczną demonstracyą. Równocześnie na rozkaz władz wyższych przedkładają władze lokalne we wszystkich katolickich parafiach na Litwie petycye, żądające zaprowadzenia języka rosyjskiego w obrzędach religijnych. Na petycyach tych mimo presyi urzędników nikt się niechce podpisać. Władze rządowe używają wszelkich środków dla wynarodowienia wiejskiej ludności na Litwie. Urzędnicy agitują pomiędzy ludem z fanatyczną gorliwością namawiając włościan usilnie do zapuszczania długich włosów i pełnej brody i do noszenia rosyjskiego ubioru. — Podczas powstania w r. 1863 oddział powstańców zabrał w jednem miasteczku nad Pilicą w powiecie Rawskim sól z magazynu rządowego. Część tej soli obrócił oddział powstańców na własne potrzeby a drugą połowę sprzedał mieszkańcom miasteczka o 10% niżej ceny rządowej. Po siedmiu latach gubernator Piotrkowski, Kochanow, nałożył na tych, którzy według jego mniemania brali udział w skonfiskowaniu magazynu soli i na tych, którzy jak się domyśla sól wtedy kupowali, kontrybucyę w sumie 200.000 zł. polskich.“

Paryż. Na posiedzeniu ciała prawodawczego z d. 23. maja przedłożył rząd projekt do ustawy, podług której senatorowie pobierać mają w przyszłości tylko 15.000 franków. Mówią, że dekreta mianujące kilku nowych senatorów (do których należą także Emile de Girardin, radca stanu Flandrin i poseł Bourée) pojawią się dopiero po przyjęciu tej nowej ustawy. W tych dniach zamierza rząd przedłożyć ciału prawodawczemu projekt do ustawy znoszącej zupełnie stempel przy dziennikach a podwyższający natomiast należytość pocztową o 2 centimy. Ustawa ta przyniesie korzyść tylko politycznym dziennikom, inne niepolityczne dzienniki ponosić muszą i w przyszłości takie same ciężary jak obecnie.

— Centralny komitet paryski dla plebiscytu zgromadzić się miał d. 23. b. na posiedzenie, które wzbudzało powszechną ciekawość. W komitecie istnieją dwa różne projekta. Pewna część członków chce zadość uczynić rozkazowi rządu i rozejść się a inni znowu powołując się na upoważnienie otrzymane od cesarza zamierzają przedłożyć rządowi nowy plan organizacyi, który dałby się pogodzić z ustawami o stowarzyszeniach. Organa komitetu dotąd jeszcze nie rozbierały tej sprawy, gdyż oczekiwały rezultatu tego zapowiedzianego posiedzenia.

Florencya. Dnia 19. b. m. miało się odbyć posiedzenie rady ministrów pod przewodnictwem króla dla obmyślenia środków, za pomocą których możnaby przywrócić spokój i porządek we wszystkich prowincyach królestwa włoskiego i zapobiedz pojawianiu się nowych band w przyszłości. Niektórzy ministrowie wyrazili na tem posiedzeniu chęć ustąpienia z gabinetu, by za pewne wypadki nie musieli wziąć na siebie odpowiedzialności. Jednakże w obec rozpoczętej w izbie dyskusyi nad projektami finansowemi postanowili ci ministrowie ulegając życzeniu króla zatrzymać nadal swoje teki.

— W Pawii i Parmie rzucono w ostatnich dniach kilka bomb. W Pawii eksplodowała jedna bomba w uniwersytecie druga przed pałacem prefektury policyi a trzecia na Corso Wiktora Emanuela. W Parmie aresztowano kilka osób o autorstwo tych ekscesów.

— O wypadkach we Włoszech otrzymują niemieckie dzienniki natępujące doniesienia: Coraz widoczniej okazuje się, że gdyby w Catanzaro i okolicy większa ilość wojsk była pod ręką, możnaby było na wstępie samym cały ten wybuch stłumić; tak zaś rozdzielając z potrzeby na drobne części siłę i bez tego szczupłą, nigdzie się pożądanego skutku nie osiągnęło. Drugą zawadą w działaniach wojska są złe drogi. Szczupły posterunek w Cortale został przez wichrzycieli rozbrojony, a w Maida zabrali czterech karabinierów. Od dnia 8. b. m. nie ma doniesień o żadnych nowych spotkaniach; jenerał Marciandi musiał jak widać po rozpędzeniu rokoszan pod Filadelfią cofnąć się do Catanzaro i tam posiłków oczekuje. W Cortale tymczasem założył Ricciotti Garibaldi swoją główną kwaterę. O organizacyi całej tej ruchawki, — i czy ona się na miejscu utworzyła, czy z zagranicy, lub z innych stron półwyspu została podniecona i zasilona — nic jeszcze w tej chwili pewnego powiedzieć nie można. Powiadają, że większa część rokoszanów pochodzi z Włoch północnych. Co zaś do dowodów, to podaje o nich dziennik „Roma“ następujące szczegóły: „Jeżeli tak zwany szef sztabu republiki powszechnej Foglia, podpisujący się na proklamacyach, jest ten sam, który się już pokazywał w Kalabryi, to wiemy o nim, jako o dawnym już republikaninie. W r. 1859 spiskował on w Neapolitańskiem przeciw panującym jeszcze podówczas Burbonom; w r. 1860 należał do

wyprawy Garibaldego, a w 1861 stłumił poruszenie burbońskie w Ostrone. Następnie został nauczycielem i dyrektorem konwiktu gimnazyalnego w Nikotera; później utrzymywał własny prywatny zakład edukacyjny, który ogólnie w całej prowincyi chwalono. Niemniej głośny przywódca Gagliano jest z powołania kucharzem i niedawno jeszcze utrzymywał w Livorno restauracyę, gdzie republikanie przeważnie uczęszczali. Walczył on także w szeregach Garibaldego i miał rangę kapitana. Oddział jego ustępując przed ścigającem go wojskiem pociągnął ku papiezkiej granicy z zamiarem jak się zdaje przejścia na Kościelne terytoryum. Uzbrojenie ludzi było dosyć liche; prócz trochy karabinów gwardyi narodowej zresztą broń różnokalibrowa i stara, a u wielu tylko piki i szable, które podwiozła była jakaś łódź od rzymskich brzegów przybyła.“

Rzym. D. 18. maja odbyła się 53 jeneralna kongregacya soboru. Przy mszy celebrował msgr. Melithen Martinez, arcybiskup z Manilli. Potem nastąpiła dyskusya nad schematem o władzy papieża. Zabierali głos: msgr. Garcia-Gil arcybiskup z Saragossy, który w imieniu komisyi odpowiedział na zarzuty i uwagi mowców z poprzedniego posiedzenia; kardynał książe Schwarzenberg, arcybiskup z Pragi; kardynał Donnet, arcybiskup z Bordeaux; a w końcu msgr. Hefele, biskup z Rottenburga w imieniu kardynała Rauschera arcybiskupa wiedeńskiego.

Ateny. Katastrofa maratońska jest jeszczeze ciągle przedmiotem uwagi publicznej. Śledztwo z pięciu pojmanymi rozbójnikami z bandy Arvartisa ukończono d. 13. maja. Wszyscy ci rozbójnicy wraz z trzema innymi, którzy już od trzech miesięcy w więzieniu siedzą staną niezadługo przed sądem przysięgłych. Z śledztwa pokazuje się, że rozbójnicy z początku nie myśleli wcale o zamordowaniu pojmanych posłów, gdyż chcieli otrzymać pieniądze i amnestyę za ich oswobodzenie. Co do amnestyi były pomiędzy członkami bandy zdania różne. Jedni żądali, by warunek ten opuszczono ale obaj dowódzcy opierali się przy żądaniu amnestyi. Mamy w naszych rękach — rzekł wtedy jeden z dowódzców bandy — trzy królestwa, więc niezawodnie otrzymamy amnestyę. Gdy się rozbójnicy dowiedzieli, że wojsko przeciw nim wyruszyło postanowili zabić swych nieszczęśliwych jeńców. Młody Anglik Vyner znajdował się już w pobliżu wojska gdy w tem jeden z bandy strzelił z pistoletu i trafił go w serce. Żołnierze schwytali potem tego rozbójnika i porąbali go w sztuki. Oprócz tego śledztwa toczy się jeszcze inne z wieśniakami z okolicy Maratonu, którzy podejrzani są o ściśle stosunki z bandą zbójecką. Śledztwo to wykryje zapewnie także kilka ważnych szczegółów.

— Posłowie Anglii i Włoch żądali od rządu greckiego, by im pozwolono przysłuchiwać się śledztwu z rozbójnikami. Rząd grecki nie chciał pozwolić na to żądanie.

Kronika.

(Nagła śmierć.) Szymon Podgórny 55letni zarobnib ze Lwowa umarł dnia 25. b. m. nagle w szynku pod l. 444¼.

(Gmina miasteczka Dobrotwora) w powiecie kamioneckim otrzymała od c. k. namiestnictwa we Lwowie koncesyę na trzy jarmarki, które odbywać się będą corocznie 19. stycznia, 8. maja i 10. września.

(Pożary.) Dnia 27. kwietnia zgorzały w Łękach w pow. nowosądeckim 3 zagrody włościańskie, ogień miał być podłożony, szkoda (niezabezpieczona) wynosi 590 złr. D. 4. b. m. w Lubczy w pow. pilznieńskim zagroda włość., przyczyna pożaru niewiadoma, szkoda (w części zabezpieczona) 2000 złr. D. 6. b. m. w Zwierniku w pow. pilznieńskim dom mieszkalny, przyczyna niewiadoma, szkoda (niezabezpieczona) 300 złr. D. 5. b. m. w Krasnem potockiem w pow. nowosądeckim stajnie dworskie, przez nieostrożność, szkoda niezabezpieczona 250 złr.; w Pohrebcach w pow. złoczowskim 2 zagrody włośc., ogień miał być podłożony. D. 9. b. m. w Wiśniowej w pow. ropczyckim zagroda włościańska z zapasami zboża, przyczyna pożaru niewiadoma, szkoda (niezabezpieczona) 900 złr. D. 15. b. m. w Sokalu w pow. sokalskim 6 zabudowań gospodarskich, przyczyna niewiadoma, szkoda niezabezpieczona) 2350 złr. D. 10. b. m. w Lubaczowie w pow. cieszanowskim 3 domy, przyczyna niewiadoma, szkoda niezabezpieczona) 800 złr. D. 20. b. m. w Gródku stajnia i dom, przyczyna niewiadoma. D. 21. b. m. w Kocurowie w pow. bobreckim karczma, ogień miał być podłożony, szkoda zabezpieczona 2000 złr, D. 22. b. m. w Bryńcach zagórnych w pow. bobreckim gorzelnia i wołownia, przyczyna niewiadoma, szkoda (w części zabezp.) 4000 złr.

(Otwarcie kolei żelaznej do Jass) nastąpi dnia 1. czerwca w obecności rumuńskiego księcia Karola. Karty zapraszające na tę uroczystość już rozdano. Pociąg wyjedzie z Pascani o godzinie 1½ w południe a przybędzie do Jass o 4½ godzinie po południu. O szóstej godzinie rozpocznie się wielka uczta w Jasach. Wagon, w którym przybędzie książę Karol jest nadzwyczaj wspaniały. Oprócz właściwego salonu znajduja się tam jeszcze dwa gabinety. Meble tego wagonu są pokryte niebieską materyą jedwabną.

— Kolej sandomierska. Na posiedzeniu krakowskiej izby handlowej w dniu 4. b. m. rozbierany był projekt drogi żelaznej z Sandomierza lub Zawichosta podług wniosku hr. Kaźm. Stef. Młodeckiego na Mielec, Żabno lub inne jakie miejsce nad Dunajcem ku Niepołomicom, dla połączenia jej z koleją lwowsko-krakowską z Krakowa lub Podgórza, na Skawinę zaś, Wadowice lub Białą z koleją krakowsko-wiedeńską. Ostatecznie co do tego projektu nic jeszcze stałego nie postanowiono, znajduje on bowiem silną opozycyę. Członek izby Mendelsburg uważa, iż połączenie Sandomierza z Rzeszowem lub Tarnowem jest daleko odpowiedniejszem we względzie przemysłowo-handlowym niż kierunek na Żabno lub Mielec ku Niepołomicom, t. j. wzdłuż granicy i Powiśla, gdzie ruch handlowy jest małoznaczny. Projekt zatem drogi sandomirsko-galicyjskiej o tyle izba popierałaby mogła, o ile nie sprzeciwiałby się dawniej już przez nią przedstawionemu. Uwagi te p. Zieleniewski odpierał i prosił o wyznaczenie specyalnej komisyi dla wszechstronnego zbadania tej kwestyi.

(Kobiety telegrafistki.) Czytamy w gazecie „Gołos“: Kobiety dopuszczane są obecnie w państwie rosyjskiem do pełnienia obowiązków w zarządzie telegrafów, i ta pierwsza próba przeznaczania ich do służby rzadowej uwieńczona została powodzeniem. Dowiadujemy się ze źródła wiarogodnego, że ten środek tymczasowy stanie się wkrótce ogólnym. Powiadają, że na przedstawienie ministra spraw wewnętrznych, rada państwa uznała za niezbędne zażądać od wszystkich ministerstw i zarządów wiadomości w tym względzie, jakie mianowicie zdaniem ich posady mogą być obsadzone kobietami.

— W Helsingforsie na propozycyę poety finlandzkiego, profesora uniwersytetu Zacharjasza Topeliusa, powstaje nowe oryginalne stowarzyszenie. Będzie to „Majowe Towarzystwo obrony ptasząt“, a członkami jego najwięksi pustoszyciele gniazd — dzieci. Ustawa Towarzystwa zobowiązuje nie męczyć zwierząt, bronić ptaszki, szanować gniazda, nie trzymać ptasząt krajowych w klatkach, i t. p. Towarzystwo liczy już wielu członków, w jednej tylko księgarni Waseniusa zapisało się około 400 chłopców i dziewcząt.

— Opium dostarczany Chińczykom przynosi corocznie dochodu około dwustu milionów, wpływających do skarbu państwa Anglo-Indyjskiego. Produkcya opium, tak samo jak tytoniu, stanowi monopol rządu, który sprzedaje takowy w pewnych porach z licytacyi kupcom Bombayu i Kalkutty, a ci do Chin odstawiają. Jeden z członków Izby gmin angielskiej, Sir Wilfrid Lawson, zaprotestował na ostatniem jej posiedzeniu przeciwko niemoralności tego źródła dochodu, a 46 innych członków oświadczyło się wraz z nim za potrzebą wzięcia tej kwestyi pod rozpoznanie; większością jednak głosów odrzuconą w końcu została propozycya p. Lawsona, ze względu, że Chińczycy tak są przywykli do użycia opium, iż w razie gdyby Anglicy przestali im go dostarczać, źródło ztąd dochodu przeszłoby w ręce obce, i skarb wschodnio-indyjski znaczną by stratę poniósł, bez żadnej moralnej wygranej.

— Wiadomo, że z każdej substancyi, zawierającej w sobie tkankę komórkowatą roślinną, a tem samem i z mchu można wyrabiać alkohol. Jedna z gazet podaje w tym względzie ciekawe szczegóły. Przed kilku laty, profesor Steinberg ze Sztokholmu w swoich badaniach laboratoryjnych znalazł, że mech rosnący na drzewach i skałach, traktowany kwasami, może wydawać ekstrakt, zdolny przy współdziałaniu drożdży fermentować, a po odbytej fermentacyi i przedystylowaniu produktu, dostarczać alkohol. Fermentacya dla tego rodzaju mchu trwa dni cztery. Jest tu mowa o mchu białym, jedynym pokarmie renifera. Dalsze badania wykazały, że i innych gatunków mchy, w tej liczbie i zwykłe błotne, mogą także wydawać spirytus chociaż w mniejszej stosunkowo ilości, przyczem peryod fermentacyi dochodzi sześciu, siedmiu, a nawet ośmiu dni. Dzięki pracom profesora Steinberga, urządzono dotąd w Szwecyi do 40 fabryk, wyrabiających wódkę z mchu. Bracia Alfing starali się zastosować ten system w Rosyi, coby mogło mieć wszelką przyszłość przed sobą na północy, bogatej w lasy i mchy wszelkiego rodzaju. Utworzyć się nawet miało towarzystwo, którego głównymi członkami są Skarjatin i książe Trubecki. Gdyby fabrykacya spirytusu z mchu rozszerzyła się na błota i lasy północno-zachodniego kraju, dodaje taż gazeta, to ta nowa gałęź przemysłu przyniosłaby wielką korzyść, bo zboże możnaby obrócić na inny cel. Ale towarzystwo chce działać wszędzie, gdzie rodzi się mech, a jaki jest stosunek ten, na to danych statystycznych nie ma. I z tego powodu stosunek jego do istniejącego obecnie systemu akcyznego byłby bardzo nieokreślony, z powodu nadużyć, jakieby ztąd wypadały. (Gaz. Pol.)

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 27. maja. Na tutejszej targowicy były ceny następujące: mierzyca pszenicy (84 ℔) 4 złr. 20 c., żyta (79 ℔) 2 złr. 18 c., jęczmienia (70 ℔) 2 złr. 8 c., owsa (48 ℔) 2 złr. 8 c., hreczki 2 złr. 30 c., prosa — złr. — c., grochu 2 złr. — c., cetnar siana 1 złr. 70 c., słomy okłotowej 1 złr. 10 c., sąg drzewa sosnowego — złr. — c.

(Pierwszy zjazd gospodarzy i miłośników gospodarstwa wiejskiego w Przemyślu.) Wraz z wystawą w Przemyślu odbędzie się dnia 31. maja i 1. czerwca 1870 r. pierwszy zjazd gospodarzy, urządzony staraniem Towarzystwa gosp. galic., w myśl §. 47 statutu.

Uczestniczyć w nim mogą nietylko członkowie Towarzystwa, ale i inni gospodarze i miłośnicy gospodarstwa wiejskiego; pierwsi, tj. członkowie bezpłatnie, — drudzy zaś, za opłatą 2 złr. w. a. od osoby.

Celem zjazdu jest rozbiór pytań z dziedziny gospodarstwa wiejskiego.

Program tegoż zjazdu jest następujący:

Dnia 31. maja: a) przed południem, zagajenie zjazdu i podział na sekcye; b) po południu, obrady w sekcyach i wycieczka sekcyi leśnej do najbliższych lasów państwa krasiczyńskiego.

Dnia 1. czerwca: przed południem, sprawozdania z obrad sekcyjnych i zamknięcie posiedzeń zjazdu. (Po południu losowanie.)

Gospodarzami zjazdu zamianowani zostali pp. Mikołaj Przedrzymirski, Antoni hr. Dembiński i Walery dr. Wajgart.

Dla rozbioru pytań podzielą się uczestnicy na następujące sekcye: I. Sekcya administracyjna. II. Sekcya rolnicza. III. Sekcya chowu zwierząt domowych. IV. Sekcya leśna.

Każda sekcya wybiera sobie przewodniczącego i sprawozdawcę. Pytania nieobjęte porządkiem dziennym, mogą być wnoszone tylko za poprzedniem porozumieniem się z przewodniczącym dotyczącej sekcyi.

— JE. minister spraw wewnętrznych udzielił na podstawie najwyższego upoważnienia i w porozumieniu zinnemi ministerstwami koncesyonaryuszom morawsko-szląskiej centralnej kolei żelaznej: Robertowi hr. Lichnowsky, Maksymilianowi Mechanek, braciom Klein, Mauryczemu Primavesi, Emanuelowi Proskowetz, Edwardowi Böhm, dr. Innocentemu Zaillner, dr. Karolowi Wilhelmowi Dietrich, dr. Karolowi Schrötter, Antoniemu Luft, Alojzemu Larisch, Edwardowi Förster, spadkobiercom E. R. O. Schülera i Leopoldowi Taschla stosownie do §. 13. najwyższego dyplomu koncesyjnego z dnia 21. kwietnia 1870 pozwolenie na założenie towarzystwa akcyjnego w Wiedniu dla budowy i ruchu kolei żelaznych zawartych w koncesyi pod firmą „Morawsko-szląska centralna kolej żelazna“ i potwierdził statuta tegoż towarzystwa.

Ceny targowe w miesiącu kwietniu:

	Miejsce targu:									
	Zaleszczyki		Tłumacz		Tyśmienica		Ottynia		Uście zielone	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacka									
Mec pszenicy	3	62	4	25	3	50	4	.	3	20
„ żyta	2	50	2	80	2	10	2	.	1	80
„ jęczmienia	2	12	2	.	1	50	1	75	1	50
„ owsa	1	52	1	60	1	20	1	20	1	20
„ hreczki	.	.	.	.	1	50	.	.	1	50
„ kukurudzy	.	.	2	20		.	1	80	1	75
„ ziemniaków	.		1	10	.	.	.	80	.	75
Grochu	.		.	.	.	.	.	.	.	.
Cetnar siana	.	.	2	73	1	.	.		24	.
Sąg drzewa twardego	.	.	6	50	9	.	6	.	6	.
„ „ miękkiego	.		5	50	6	.	4		4	50
Funt mięsa wołowego		.	.	16	.	16		15	.	14
Miara wina		.	.	60	1	20	.	.	.	.
„ piwa		.		18	.	20	.	20	.	15
Wyrobnik z wiktem		.	.	25	.	20	.	12	.	15
„ bez wiktu	.	.	.	40	.	35	.	20	.	20

Czerniowce, 25. maja. „Czern. Ztg.“ pisze: W ubiegłym tygodniu nie nastąpiły znaczne zmiany na targu tutejszym. Ceny były stałe ale nie podwyższyły się.

Na targach północno-niemieckich wzrastają ceny, gdyż w państwach tych jakoteż i we Francyi zasiewy nie wróżą pomyślnego zbioru. Wywóz słaby do cen obecnych, tylko z Mołdawii wywożą zboże za granicę.

Teatr.

Dziś (przed. niem.) **„Die Grossherzogin von Gerolstein“**, opera w 3 aktach.

Jutro (przed. polsk.) **„Zbójcy“**, tragedya o 5 aktach Schillera. Ostatni występ p. Jana Królikowskiego.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 26. i 27. maja 1870.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	325.83	+ 7.6	77.	Pdz. bsł.	10
2. god. po poł.	326.04	+ 9.6	71.	Pdz. sł.	9
9. god. wiecz.	326.31	+ 6.2	79.	„ bsł	2
Gradu i deszczu 1·40.					
7. god. zrana	326 86	+ 6.0	83	PnZ. sł.	10
2. god. po poł.	327.23	+ 9.6	39	Z. dsł.	8
9. god. wiecz.	327.23	+ 6.2	79.	Z. łs.	6
Deszczu 1·50.					

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskutecznione sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądają	
	Złote austryackie							
D. 27. maja.								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	—	—	—	—	234	—	235	—
„ kol. lw.-cz.-Jassy	—	—	—	—	204	50	205	25
„ banku hip. galic.	—	—	—	—	—	—	102	—
„ pap. czerl. po 200 zlr. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	—	—	72	—
Listy z. Tow. kred. gal. 5% w. a.	—	—	—	—	83	50	84	—
„ T. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	75	75	76	20
Banku hip. gal.	—	—	—	—	90	30	90	60
Gal. zakł. kr. włośc.	—	—	—	—	90	50	91	50
Oblig. ind. gal.	—	—	—	—	74	65	75	15
„ W. Ks. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ Księst. Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. gł. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	100	—	101	—
Pier. k. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kol. lw.-czern. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	77	5	83
„ cesarski	—	—	—	—	5	80	5	85
Napoleondor	—	—	—	—	9	82	9	89
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	10	—	10	12
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	90	1	95
„ papierowy „	—	—	—	—	1	50	1	51
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	82	1	83
Srebro	—	—	—	—	121	25	122	25

(oprócz kuponu bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 24 maja 1870

1. Dług publiczny.

A. Państwa. (Za 100 zł.)	pien.	towar.
Z pożyczki narodowej z procentami od stycznia do lipca po 5%	69.85	69 95
od kwietnia do października po 5%	69.75	69.85
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	232 25	232.75
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	231 —	231 50
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	90.—	90 50
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	96 10	96.30
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	106 —	106 50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	119.75	120 25
Renty Como po 42 lir. austr.	23.50	24.—
B. Krajów koronnych. Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.		
Czech	95.50	96.50
Bukowiny	73.25	73.75
Galicyi	74.30	74.70
Niższej Austryi	98. —	99.—
Siedmiogrodu	75 50	76 —
Węgier	79 75	80 20
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—
2. Akcye.		
Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wpłatą 50%	323 50	324.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł. w. a.	255.20	255.40
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	868.—	872.—
Galic. banku kraj. à 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	—.—	—.—
Banku narodowego	718.—	720.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	590.—	592.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	206 —	206.50
Półn. kolej po 1000 zł. w. a.	2255	2260
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	232 50	233.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	204.50	205.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	399 —	400.—
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	191.60	191 80
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—
3. Listy zastawne. (za 100 zł.)		
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	107.25	107.50
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	76.50	77.—
Gal. banku hyp. po 6%	90.60	91.—
Gal. zakł. kred. włośc. do losow. po 6%	90.50	91.—
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	93.40	93 60
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	90.75	91.—
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—
4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.		
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	91.25	91.50
„ „ „ „ „ w. a.	88.75	89 25
(za 100 zł.)		
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	103.—	104 —
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	98 50	99. —
5. Losy. (za sztukę)		
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	161.50	161.75
Clarego po 40 zł. m. k.	36.—	37.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	99.50	100.—
Keglevicha po 20 zł. m. k.	16.—	17.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	33.—	34.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	29.50	30 50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14.50	15 50
Salma po 40 zł. m. k.	40 —	41.—
St. Genois „ 40 „ „	29.50	30.50
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	—.—	—.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	127.—	129.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	61.—	63 —
Waldsteina po 20 zł. m. k.	22.—	23. —
Windischgrätza „ 20 „ „	20.50	21 50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w p. n.	102.75	103 05
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	103.15	103 35
Hamburg za 100 M. B.	91.40	91.50
Londyn za 10 ft. szt.	123.65	123.80
Paryż za 100 fr.	49.05	49.10

Kurs złota.

Dukaty ces. men.	—.—	—.—
„ pełn. wagi	5.84½	5.85
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9 85½	9.86½
Rosyjski imperyal	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	121.25	121 50

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 28 maja.

Hotel George: PP. Hr. Komorowski F., z Łuczyc. — Hr. Mailly J., z Paryża. — Br. Horoch A., z Krakowa. — Cywiński J., z Płotycza. — Hermann W., z Trościańca. — Jasiński S., z Rozdwian. — Kunaszewski W., z Kutyszcza. — Noel de Lesser, z Zeldzca. — Ochocki W., z Kalinoszczyzny. — Rogaliński M., z Sędziszowa.

Hotel europejski: Br. Doliniański S., z Dolinian. — Białoskórski S., z Staje. — Kłopotowski W., z ros. Podola. — Rylski W., z Uhrynowa. — Rojewski K., z Cieszanowa.

Hotel Langa: Hr. Borkowski H., z Zaleszczyk. — Br. Brunicki Jul., z Podhorca. — Gerzabek Zyg., c. k. nadlekarz, z Wiednia.

Hotel angielski: Książę Poniński A., z Dobrostan. — Br. Romaszkan M., z Wiednia. — Dr. Wurst K., notaryusz, z Kut. — Gnoiński K., z Danilcza. — Głowacki F., z Komoroch. — Hubicki K., z Ożydowa. — Obertyński Z., z Cieląża — Toczyński S., z Wołynia.

Hotel Kuhna: Piłatowski M., Lutowisk.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 28. maja.

PP. Lorenz G., c. k podpułk., do Stanisławowa. — Matkowski K., do Brzeżan. — Theimer A., c. k. nadporucz., do Jarosławia. — Chlebowiecki E., do Stanisławowa. — Jordan K., do Konikowic. — Kozicki H., do Czeremchowa. — Stachiewicz P., do Rudek. — Wiktor J., do Suchej woli. — Zakiej B., do Czechi.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 27. maja.	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	60	15
„ „ w srebrze	69	75
Losy z 1860. roku	96	25
Akcye banku wiedeńskiego	720	—
„ „ kredytowego	255	40
Londyn 10 funtów szterlingów	123	50
Srebro	121	—
„ towarem	—	—
Napoleondor	9	83½

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1226) **Kundmachung.** (2)

Nro. 562. In der Executionsangelegenheit des Moses Hersch Rathhauser, resp. dessen Universalerbin Frau Etel Rathhauser gegen Hersch Stekel wegen 200 fl. s. R. G. und 100 fl. s. R. G. wird die auf Grund des rechtskräftigen Urtheiles dto. 7. Juni 1863 Zl. 1144 nach durchgeführtem I und II. Executionsgrade zur Hereinbringung der Forderung pr. 200 fl. öst. W. sammt 5% vom 1. Mai 1861 zu berechnenden Zinsen, der Gerichtskosten pr. 7 fl. 86 kr. und der Executionskosten pr. 6 fl. 3 kr. und 12 fl. 47 kr. öst. W. bewilligte, und in Folge Gesuches de praes. 6. August 1867 Zl. 2737 auf Grundlage des rechtskräftigen Urtheils vom 7. Juni 1863 Zl. 1143 auch zur Hereinbringung der Summe pr. 100 fl. sammt 5% vom 18. October 1861 laufenden Zinsen, der Gerichtskosten pr 7 fl. 86 kr. öst. W., der Executionskosten pr. 5 fl. 22 kr. und 7 fl. 20 kr. öst. W. ausgedehnte, nunmehr zu Folge der Entscheidung des h. k. k. Oberlandesgerichtes in Lemberg vom 8. Februar 1870 Zl. 34805 bestättigte executive Feilbietung des dem Schuldner Hersch Stekel eigenthümlich gehörigen, in Czortków unter CNro. 63 gelegenen Hauses zu Gunsten der Frau Etel Rathhauser als Universalerbin des Moses Hersch Rathhauser neuerdings ausgeschrieben, u. z.: unter den im Bescheide vom 31ten März 1869 Zl. 2848 enthaltenen Bedingungen, u. z.: 1. Gegenstand der Feilbietung ist das in Czortków unter CNr. 63 gelegene, dem Hersch Stekel eigenthümlich gehörige Haus, mit Ausnahme derjenigen Theile desselben, als deren Eigenthümer Moses Hersch Rathhauser im Grundbuche intabulirt erscheint. 2. Zur Feilbietung werden zwei Termine, u. z. auf den 20ten Juni 1870 und 25. Juli 1870, jedesmal um 10 Uhr Vormittags in den h. o. Kanzleilocalitäten bestimmt, bei welchen Terminen die Realität nur über oder um den Schätzungswerth hintangegeben wird, falls jedoch die Realität auch beim zweiten Termine nicht um den Schätzungswerth veräußert werden sollte, wird die Tagfahrt zur Feststellung erleichternder Bedingungen auf den 8. August 1870 10 Uhr Vormittags hiergerichts angeordnet, worauf sofort ein dritter Feilbietungstermin festgesetzt, und die Realität auch unter dem Schätzungswerthe hintangegeben wird. 3. Als Ausrufspreis wird der nach dem Schätzungsacte erhobene Schätzungswerth pr. 1143 fl. 50 kr. öst. W. bestimmt. 4. Jeder Kauflustige ist verbunden 10% des Ausrufspreists, d. i. den Betrag pr. 144 fl. 35 kr. öst. W. als Vadium entweder im Baaren oder in österreichischen Staatsschuldverschreibungen, oder in galizischen ständischen Pfandbriefen nach dem letzten Course der Lemberger Amtszeitung, oder in Sparcassenbücheln nach dem Nominalbetrage zu Händen der Licitationscommission zu erlegen, welchen Betrag dem Ersteher in den Kaufschilling eingerechnet, den übrigen Licitanten nach der Feilbietung rückgestellt werden wird.

Die übrigen Licitationsbedingungen, sowie der Schätzungsact können in der h. g. Registratur eingesehen werden, betreff der aushaftenden Steuerrückstände, sowie der Tabularlasten können die Auskünfte beim h. o. k. k. Steueramte, ferner bei der h. o. Grundbuchsführung eingehollt werden.

Von dieser Feilbietung werden die bekannten Tabulargläubiger, d. i. die k. k. Finanz-Procuratur, Schloma Hausner, Dawid Feldmann, Benjamin Hausner, Hersch Stekel, ferner der dem Leben und Wohnorte unbekannte Mathias Puda, sowie alle jene Gläubiger, welche nach dem 6. August 1867 an die Gewähr kammen, oder denen der Feilbietungsbescheid aus welch' immer Grunde nicht zugestellt werden konnte, durch den aufgestellten Curator Hr. B. Leszek Osiecki unter Substituirung des Hr. Markus Brenholz.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Czortków, am 30. März 1870.

(1217) **Edykt.** (2)

L. 14996. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że Lwowski szpital izraelicki przeciw nieobjętej masie spadkowej Róży Gangel spadkobiercom po Chimie Affenpreis, a to a) Schmelke Sokal, b) Róży Dwory Meschel, c) Samuelowi Meschel, d) Chane Mincze Affenpreis i e) Beche Affenpreis o uznanie prawa dożywotniego użytku części realności pod Nr. 427 2/4 w stanie biernym tej części n. 3. on. na imię Róży Gangel, oraz w stanie czynnym tejże części n. 20. haer. dla małżonków Chaima i Beche Affenpreis zaintabulowanego za zgasłe i wyekstabulowanie takowych z nadmienionej części realności dnia 24go marca 1870 do l. 14996 pozew wniósł i o pomoc sądową prosił, w skutek czego dzień sądowy do ustnej rozprawy na 28. czerwca 1870 o godzinie 10tej rano ustanowiony został.

Ponieważ miejsce pobytu zapozwanych Róży Dwory Meschel, Samuela Meschel, Chany Mincze Affenpreis i Beche Affenpreis jest nieznane, a zatem c. k. sąd krajowy do zastępywania tychże, i na koszt i niebezpieństwo tutejszego adwokata p. Dra. Gregorowicza z zastępstwem przez adwokata p. Dra. Gottlieba kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem upomina się zapozwanych, aby w należytym czasie osobiście stanęli, lub potrzebne wymogi prawne ustanowionemu zastępcy udzielili, lub innego zastępcę wybrali i sądowi oznajmić, ogółem stosownych do obrony środków użyli, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sobie sami przypisać będą musieli.

Od c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 26. marca 1870.

(1224) **Edict.** (2)

Nr. 5781. Vom k. k. Kreis- als Handelsgerichte Stanislau wird bekannt gemacht, daß in das Register der Gesellschaftsfirma eingetragen wurde die Firma: Abraham Fischler, Mendel Pfefer, Jossel Wolfram und Wolf Ehrlich für Naftaproduction und Destilation in Starunia. Offene Gesellschaft seit 1. Jänner 1867. Offene Gesellschafter sind; Abraham Fischler in Stanislau, Mendel Pfeffer in Sołotwina, Josel Wolfram und Wolf Ehrlich in Starunia. Alle Geschäftsleute, das Vertretungsrecht der Gesellschaft steht allen 4 Gesellschaftern collectiv zu.

Vom k. k. Kreisgerichte.

Stanislau, den 4. Mai 1870.

(1235) Ogłoszenie konkursu. (1)

Nr. 6011. Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem jako władza nadzorcza i opiekuńcza fundacyi noszącej nazwę: „Ustanowienie stypendyje Jana Towarnickiego“ ogłasza niniejszem konkurs celem nadania posady następcy Nadkuratora tejże fundacyi.

Obowiązkiem następcy Nadkuratora jest zastępywać Nadkuratora w razie przeszkody w jego osobie zachodzącej, we wszystkich czynnościach statutem fundacyi Nadkuratorowi poruczonych, za co jeżeliby to zastępstwo dłużej roku trwało, następca pobierać będzie czwartą część płacy dla Nadkuratora przeznaczonej. Skoroby zaś posada Nadkuratora stale opróżnioną została, obejmuje następca urząd Nadkuratora, a złożywszy deklaracye artykułem 15. statutu wymaganą otrzyma dekret uwierzytelniający, i wstępuje we wszystkie prawa i obowiązki rzeczywistego Nadkuratora.

Na posadę Nadkuratora, a zatem i na posadę jego następcy powołani są przedewszystkiem krewni fundatora ś. p. Dr. Jana Towarnickiego, jego nazwisko noszący, a w braku tychże jego współimiennicy Towarniccy.

Aby być na następcę Nadkuratora wybranym, potrzeba mieć:

a) ukończonych lat 24; b) stałe zamieszkanie w Galicyi lub w Wielkiem Księstwie Krakowskiem; c) ukończone studya gimnazyalne lub techniczne, wyższe gospodarskie lub handlowe. — Stopień akademicki daje pierwszeństwo.

Nie może być następcą Nadkuratora:

a) krydaryusz, jeżeli sądownie za niewinnego uznany nie został; b) marnotrawca sądownie za takiego uznany; c) niespełna zmysłów będący; d) uznany za winnego zbrodni wynikłej z chciwości zysku lub obrażającej moralność publiczną.

Wybór następcy Nadkuratora uskutecznia kategorya fundacyi, a dekret uwierzytelniający wydaje Wydział krajowy, jeżeli przeciw wyborowi nic nie ma do zarzucenia.

Jeżeliby w chwili wyboru następcy Nadkuratora rzeczywisty Nadkurator nie miał potomka z prawego łoża, posiadającego warunki do posady Nadkuratora przywiązane, a później potomek jego warunki te nabył, może kuratorya takiego potomka żyjącego jeszcze Nadkuratora na następcę Nadkuratora proponować, a jeżeli Wydział krajowy tę propozycyę przyjmie i zatwierdzi, (czego odmówić nie może, jeżeli potomek ten posiada wszystkie warunki statutem wymagane), będzie ten potomek następcą Nadkuratora, a wybrany wprzódy następca być nim przestaje. Ktoby więc życzył sobie otrzymać posadę następcy Nadkuratora, a względnie Nadkuratora fundacyi wyżej wymienionej, winien najdalej w przeciągu trzech miesięcy po trzechkrotnem umieszczeniu niniejszego ogłoszenia w Gazecie Lwowskiej podać, a to do Wydziału krajowego, i złożyć dowody, iż posiada warunki wyżej przytoczone dla otrzymania posady wymagane.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z W. Ks. Krakowskiem.

We Lwowie, dnia 17. maja 1870.

(1228) Edykt. (1)

Nr. 17329. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie niniejszem ogłasza, iż na mocy prawomocnych wyroków tegoż sądu krajowego z dnia 22. kwietnia 1868 l. 19999 i wysokiego c. k. sądu krajowego wyższego z dnia 2. września 1868 l. 24072 celem zaspokojenia sumy wekslowej 600 złr. wraz 6% odsetkami od 18go czerwca 1866 policzyć się mającemi, dalej kosztami sądowemi 12 złr. 93 kr., przyznanemi już kosztami egzekucyjnemi 5 złr. 38 kr. i kosztami egzekucyjnemi w kwocie 14 złr. 75 kr. obecnie przyznanemi zezwala się na rzecz wierzycielki Feliksy Piepes przeciw dłużnikowi p. Józefowi Jasińskiemu na egzekucyjną publiczną sprzedaż sumy 5000 złr. w. a. na dobrach Ilince, p. Salamona Wieselberga własnych, wedle ksiąg dom. 290, pag. 165 n. 120 on. na rzecz dłużnika p. Józefa Jasińskiego zaintabulowanych, a to pod następującemi warunkami:

I. Licytacya ta przeprowadzoną zostanie w lokalnościach komisyjnych sądu tutejszego przez delegowaną do tego komisyę.

II. Jako cenę wywołania ustanawia się kwota nominalna tejże sumy, t. j. 5000 złr. w. a.

III. Chęć kupienia mający obowiązani są przed rozpoczęciem licytacyi wadyum w ilości 10% licytowanej sumy, to jest kwotę 500 złr. w. a. do rąk delegowanej komisyi sądowej w gotówce lub w papierach publicznych wedle ostatniego kursu onych urzędową Gazetą Lwowską wykazanego złożyć, które to wadyum najwięcej ofiarującemu w cenę kupna wliczonem, reszcie zaś licytantom natychmiast zwróconem będzie.

IV. Do tej licytacyi ustanawiają się dwa termina, pierwszy na dzień 8go lipca 1870, drugi na dzień 5. sierpnia 1870, każdym razem o godzinie 10tej zrana, przy pierwszym terminie jednak suma ta nie niżej ceny wywołania, przy drugim jednak i poniżej takowej za jakąkolwiek cenę najwięcej ofiarującemu sprzedaną będzie.

V. Względem reszty warunków licytacyjnych w t. s. registraturze, zaś o stanie tabularnym dóbr Iliniec i sumy sprzedać się mającej w tutejszej tabuli krajowej wiadomość powziąść można.

O czem się zahipotekowanych na rzeczonej sumie wierzycieli, jako to: Izaka Bretlera, Feiwla Polturaka, Chanę Bleicher, Kajetanę Teodorowiczową, Barucha Hulles, Izaka A. Ettinger, Ettię Seidmann i Benjamina Mimczek, tychże do rąk własnych, wszystkich zaś wierzycieli, którzyby po dniu 4. lipca 1869 jako dniu wydania ekstraktu tabularnego do tabuli weszli, lub którymby bądź ta, bądź którakolwiek z przyszłych uchwał doręczoną zostać nie mogła, przez ustanowionego dla nich kuratora w osobie p. adwokata Dr. Wolskiego z zastępstwem p. adwokata Dr. Hoffmana i przez edykt obecny zawiadamia.

Lwów, dnia 11. maja 1870.

(1237) Ogłoszenie konkursu. (1)

L. 481. Na mocy upoważnienia Wysokiego Wydziału krajowego z dnia 18go maja 1870 l. 6224 rozpisuje się niniejszem konkurs na posadę pierwszej akuszerki w oddziale położnic w szpitalu głównym we Lwowie, z którą posadą połączona jest płaca rocznych 210 zł., pauszale na światło 10 zł., jakoteż wolne, opalone pomieszkanie.

Ubiegające się o tę posadę mają wnieść podania do Dyrekcyi szpitalu powszechnego we Lwowie do końca czerwca 1870 i do podań tych dołączyć metrykę, udowadniającą wiek, świadectwo odbytych nauk i złożonych egzaminów i świadectwo moralności, prócz tego zaś wykazać mają znajomość czytania i pisania, dotychczasowe zajęcie i stosunki familijne.

Kandydatka uznana za najzdolniejszą, zamianowaną będzie na lat trzy prowizorycznie, a dopiero po upływie tego prowizoryum będzie mogło nastąpić stanowcze jej mianowanie.

Z Dyrekcyi szpitalu powszechnego.

We Lwowie, dnia 25. maja 1870.

(1231) Edykt. (1)

L. 31. C. k. sąd powiatowy podaje do powszechnej wiadomości, że dnia 12. sierpnia 1857 r. zmarł Pinkas Kranz w Mielcu z pozostawieniem ostatniej woli rozporządzenia z dnia 12go listopada 1856 r. i dodatku z dnia 8go czerwca 1857 r. zastrzegających quasifideikomisaryczną substytucyę dla całej familii swojej, jednę szóstą część z całego majątku spadkowego po śmierci córki swojej Karoliny Kranz, która substytucya przy zaszłej śmierci tej córki, wchodzi w wykonanie, a ponieważ dotychczas tylko Rifka Kranz, Mendel Kranz, Hersch Kranz, Ichet Kranz zamężn. Zwirn, Moritz Kranz i Beile Kranz zamężna Neumann, jako najbliżsi krewni do spadku tego się zgłosili, zaś sądowi ani dalsi współsukcesorowie z familii Pinkasa Kranz, ani prawni następcy [illegible] Rifki Kranz w Borku około Tyczyna i Mendla Kranz w Brzesku nie są wiadomi, przeto wzywa się najbliższych krewnych Pinkasa Kranz, aby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia niniejszego ogłoszenia swoje prawa do spadku Pinkasa Kranza wykazali, i wykazawszy tytuł dziedziczny do oświadczenia przyjęcia tego spadku przystąpili, w przeciwnym bowiem razie spadek, dla którego sąd tymczasowie kuratora w osobie p. Dra. Bartosińskiego, c. k. notaryusza w Mielcu ustanowił, z tymi tylko, którzy go przyjmą i tytuł prawny do dziedzictwa wykażą, pertraktowany i tymże przyznany będzie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Mielec, dnia 20. lutego 1870.

(1232) Edykt. (1)

Nr. 3653. Ces. król. sąd powiatowy w Radymnie ogłasza niniejszem, że na dniu 27. czerwca, 25. lipca i 29. sierpnia 1870 r., każdą razą o godzinie 10tej zrana odbędzie się w zabudowaniu tutejszo-sądowem celem zaspokojenia wyrokiem z dnia 15. maja 1865 do l. 1304 wywalczonej kwoty 85 złr. 40 kr. w. a. publiczna sprzedaż realności pod Nr. 15 położonej, ut Dom. I. pag. 162 n. 4 haer., ciała tabularne stanowiącej, dłużnikom Katarzynie Dybacz i ś. p. Tomaszowi Dybacz własnej.

Bliższe warunki tej sprzedaży można przejrzeć w registraturze sądowej.

C. k. sąd powiatowy.

Radymno, 20. grudnia 1869.

(1225) Edict. (1)

Nr. 5501. Vom k. k. Stanisławower Kreisgerichte wird bekannt gemacht, daß über Ansuchen des k. k. städt. deleg. Bezirksgerichtes Stanisławow ddto. 5. April 1870 Z. 1871 zur Hereinbringung der vom Herrn Franz Schlögel ersiegten Forderung pr. 200 fl. C. M. oder 210 fl. öst. W. s. N. G. die executive Feilbietung der den Schuldnern Leib Abraham Schrager, Eheleuten Sane und Mariem Scheidl Breitbart und Moses Eigenfeld gehörigen, sub CNr. 83²/₄ in Stanislau gelegenen Realität bei diesem Kreisgerichte an zwei Terminen, und zwar: am 23ten Juni 1870 und 14ten Juli 1870, jedesmal um 10 Uhr Vormittags vorgenommen werden wird.

Als Ausrufspreis wird der gerichtlich erhobene Schätzungswerth pr. 1785 fl. 19 kr. öst. W. angenommen.

Das zu erlegende Vadium beträgt 179 fl. öst. Währ.

An den zwei obigen Terminen wird diese Realität nur über oder um den Schätzungspreis verkauft, der Grundbuchsauszug und Schätzungsact erliegen in der hiergerichtlichen Registratur und deren Einsichtsnahme den Interessenten gestattet.

Hievon werden die Parteien, so wie die, dem Wohnorte nach bekannten Tabulargläubiger zu eigenen Händen, hingegen der, dem Leben und Wohnorte nach unbekannte Israel Ber Schrager durch den bestellten Curator Hrn. Advocaten Dr. Eminowicz mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Kwiatkowski so wie die nach dem 25. Februar 1870 als dem Ausfertigungstage des Tabularauszuges an die Gewähr dieser Realität etwa gelangten Gläubiger, ferner diejenigen, denen der gegenwärtige Licitationsbescheid aus was immer für einem Grunde nicht zugestellt werden könnte, zu Händen des für sie mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Kwiatkowski bestellten Curator Dr. Eminowicz verständigt.

Vom k. k. Kreisgerichte.

Stanislau, am 7. Mai 1870.

(1236) Konkurs. (1)

L. 969-Pr.. Dwie posady rachunkow. oficyałów przy oddziale rachunkowym c. k. krajowej dyrekcy[i] skarbowej we Lwowie w IX. klasie dyet z roczn[ą] płacą 1000 zł., ewentualnie dwie takowe posady [z] roczną płacą 900 zł. albo w X. klasie dyet z roczną płacą 800 lub 700 zł. albo w XI. klasie dyet roczna płacą 600 lub 500 zł.

Ubiegający się o takową posadę mają wykaza[ć] w swych podaniach uzdolnienie i dokładną znajomoś[ć] języków krajowych i takowe w terminie trzech tygo[dni] wnieść do c. k. krajowej dyrekcyi skarbowej w Lwowie.

Lwów, dnia 23. maja 1870.

(1234) Obwieszczenie. (1)

L. 19021. W celu wykonania budowli wodnyc[h] dla ochrony mostu Nr. 20 na rzece Łomnicy po[d] Wistową na gościńcu rządowym Biała-Stryj - Sniatyńskim, odbędzie się w dniu 21go czerwca b. r. [w] starostwie Kałuskiem publiczna licytacya przez pisemne oferty.

Cena fiskalna, od której się licytować będzi[e] wynosi 5493 zł. 62½ kr. w. a., które oraz obejmuj[e] wartość wyrobienia i dowozu 5321 faszyn i 624 kóp palików z wikliny rządowej leżącej obok miejsca budowy.

Dotyczące plany, kosztorys i warunki budow[y] można przeglądnąć w rzeczonem c. k. starostwie a[ż] do dnia licytacyi ofertowej.

Oferty, ułożone podług przepisów opieczętowane i zaopatrzone w 5proc. wadyum muszą być podane najdalej do godziny 12tej w południe na wspomnionym dniu do c. k. starostwa w Kałuszu.

Oferty nieułożone podług przepisu, lub też ni[e] podane w należytym czasie, nie będą uwzględnione.

Z c. k. galic. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 21. maja 1870.

(1230) Edykt. (1)

L. 1122. C. k. sąd powiatowy w Drohobycz[u] odnośnie do edyktu z dn. 15. września 1868 l. 25[..] uwiadamia niniejszem, że małżonkowie Jan i An[to]nina z Szwabowiczów Czernigiewiczowie i Maryan[na] Szwabowiczówna przeciw z życia i pobytu niewiadomym spadkobiercom Kazimierza Szwabowicza, a [t.] Józefowi, Anastazyi, Maryi i Andrzejowi (starszem[u]) Szwabowiczom, Maryi Owsińskiej, tudzież spadk[o]biercom ś. p. Walentego Szwabowicza, Teresy Szwabowiczów Drozda, i Tekli Szwabowiczowej d[nia] 30go kwietnia 1868 l. 2520 pozew o uznanie pra[wa] własności i intabulacyi co do realności Nr. k 34 [na] Liszniańskiem przedmieściu w Drohobyczu wnie[śli], w skutek czego termin do ustnej rozprawy na dzi[eń] 17go czerwca 1870, na 8mą godzinę zrana wyzn[a]czono.

Tymże pozwanym na koszt i niebezpieczeńst[wo] postanowiono kuratora w osobie tutejszego adwok[ata] Dra. Wohllernera.

Wzywa się zatem tych pozwanych, aby inf[or]macyę w tej sprawie kuratorowi wcześnie przesł[ali] lub osobiście, lub przez pełnomocnika na termi[nie] stanęli, inaczej złe skutki sami sobie przypiszą.

Z c. k. sądu powiatowego.

Drohobycz, dnia 20. marca 1870.

(1233) Edykt.

Nr. 15600. Ces. król. sąd krajowy we Lwo[wie] niniejszym edyktem wiadomo czyni, że pp. Dr. K[or]nel Lewicki i Ludmila z Tergondów Uniatycka pr[ze]ciw pupilom Ignacego Małachowskiego o extabu[la]cyę ze stanu biernego dóbr Jamelny obowiązku [od]dania gruntów Merliska czyli Olszniki zwanych, [tu]dzież złożenia rachunków dnia 25. stycznia 1870 l. 4230 pozew wnieśli i o pomoc sądową pro[sili], w skutek czego dzień sądowy do ustnej rozpr[awy] na 28. czerwca 1870 o godzinie 10tej rano usta[no]wiony został.

Ponieważ miejsce pobytu pupilów Ignacego [Ma]łachowskiego nie jest znane, a zatem c. k. sąd k[ra]jowy do zastępywania pozwanych i na ich kos[zt i] szkodę tutejszego p. adwokata Dr. Hryszkiew[icza] z zastępstwem p. adwokata Dr. Hofmana kurato[rem] mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ust[awy] dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem upomina się za[po]zwanych, aby w należytym czasie osobiście sta[nęli], lub potrzebne wymogi prawne ustanowionemu [za]stępcy udzielili, lub innego zastępcę wybrali i [są]dowi oznajmili, ogółem stosownych do obrony ś[rod]ków użyli, gdyż wynikające z zaniedbania sk[utki] sami sobie przypisać będą musieli.

Od c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 2. kwietnia 1870.

(1194) **Edict.** (3)

Nr. 26228. Von dem Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte wird den, dem Aufenthalte nach unbekannten Eheleuten Mieczysław und Józefa Bilecкie mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß Salamon Dubs wider dieselben sub praes. 12. April 1870 z. Zahl 18886 eine Klage wegen Zahlung der Wechselsumme von 550 fl. öst. Währ. s. N. G. angebracht habe, worüber unterm 13. April l. J. z. Zahl 18886 die Zahlungsauflage ergangen ist.

Da der Wohnort des genannten Belangten dem Gerichte unbekannt ist, so wird denselben der Hr. Landesadvocat Dr. Kaufmann mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Zucker auf deren Gefahr und Kosten zum Curator bestellt, und demselben die oben angeführte Zahlungsauflage zugestellt.

Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte.

Lemberg, den 19. Mai 1870

Berichtigung.

Im Edicte des k. k Landes- als Handelsgerichtes Lemberg vom 19ten Mai 1870 Zahl 26218, Zeitungs-Nr. 118 und 119 ex 1870 soll es heißen **wegen Zahlung der Wechselsumme von 550 fl. ö. W. G.** und nicht **55 fl.** ö. W. G.

Lemberg, am 28. Mai 1870.

(1206) **Edykt.** (3)

Nr. 3482. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia niniejszem niewiadomego z miejsca pobytu p. Józefa Podgórskiego, lub jego nieznanych spadkobierców, tudzież niewiadomą z miejsca pobytu Machlę Fuss, że p. Sara Spitz przeciw tymże i innym o przyznanie własności realności w Przemyślu pod L. 22 w mieście będącej, na imię Józefa Podgórskiego zaintabulowanej, i zaintabulowanie powódki za właścicielkę onejże pod dniem 7. kwietnia 1870 do l. 3482 pozew wniosła, w skutek czego termin na dzień 28go czerwca 1870 10tą godzinę przed południem w sądzie tutejszym wyznaczonym został.

Ponieważ pobyt wyżej nadmienionych zapozwanych, lub w razie ich śmierci spadkobierców tychże nie jest wiadomym, przeto ustanowił tutejszy sąd dla wymienionych zapozwanych na koszt i niebezpieczeństwo tychże kuratora w osobie tutejszego p. adwokata krajowego Dr. Skałkowskiego, w zastępstwie tutejszego p. adwokata krajowego Dr. Illasiewicza, z którym spór wytoczony według ustawy cywilnej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się wzmiankowanym zapozwanym, ażeby w przeznaczonym czasie albo sami osobiście się stawili, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielili, lub innego obrońcę sobie obrali i o tem tutejszy sąd zawiadomili, w ogóle do bronienia się prawem przepisanych środków użyli, inaczej z ich opieszałości wynikające skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Przemyśl, dnia 14. kwietnia 1870.

(1214) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 4763. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy Lwowski zawiadamia niniejszem p. Feliksa Urbańskiego i p. Julię Urbańską, z miejsca pobytu niewiadomych, iż celem doręczenia tymże uchwały tutejszo-sądowej z dnia 27go października 1869 do l. 53253 przyjmującej do wiadomości sądowej protokół zajęcia i oszacowania ruchomości Feliksa Urbańskiego w sprawie Apolinarego Zawadzkiego przeciw temuż Feliksowi Urbańskiemu o zapłacenie częściowej sumy wekslowej 105 złr. w. a. z p. n. i zawiadomienia takowych o dalszych w tej sprawie zapaść mogących uchwałach kuratorów, a to: dla p. Feliksa Urbańskiego p. adwokata Dr. Gregorowicza z substytucyą p. adwokata Dr. Goreckiego, zaś dla p. Julii Urbańskiej p. adwokata Dr. Juliusza Kolischera z substytucyą p. adwokata Dr. Semilskiego ustanowił i takowym powyższą uchwałę doręczył.

Z c. k. sądu krajowego jako handlowego.

Lwów, dnia 16. marca 1870.

(1209) **Edykt.** (3)

L. 1225. Edyktem z dnia 4. lutego 1870 liczba 135 zawiadomiono, że w skutek prośby Ferdynanda Jachym przeciw Maryi 1. Ulrych 2. Lubaszek relicytacya realności pod Nr. 4-103 i 56-104 w Wieliczce położonej, dozwoloną a termin na dzień 30. maja 1870 rozpisany został.

Ponieważ egzekutka Maryanna Ulrych 2do. Lubaszek tymczasem umarła, a uchwała tutejszosądowa z dnia 4. lutego 1870 l. 135 doręczoną jej być nie mogła, zatem ustanawia dla niedbającej jej masy kuratora w osobie p. Piotra Zaworskiego i o tem się niniejszym edyktem strony interesowane zawiadamia.

Z c. k. sądu powiatowego.

Wieliczka, dnia 15. maja 1870.

(1210) **Dęby na sprzedaż.** (3)

L. 10712. Gmina królewskiego stołecznego miasta Lwowa ma do sprzedania w lasach swoich, a mianowicie w rewirze Zubrzy, pół mili od Lwowa, tuż przy kolei Czerniowieckiej. — 3773 dębów od 16 do 28 cali grubych, z których 2316 kwalifikuje się na materyał wyborowy, zaś 1457 na materyał dobrej jakości.

Na dniu 4go lipca 1870 o godzinie 11. przed południem przeprowadzoną zostanie w III. departamencie Magistratu publiczna licytacya, przy której chęć kupienia mający swe pisemne oferty opatrzone w 10proc. od ofiarowanej kwoty policzyć się mające wadyum, wnieść zechcą.

Cenę wywołania ustanawia się na 23817 zł. w austr.

W biórze tego samego departementu znajdują się warunki licytacyjne do przejrzenia, zaś przedmiot sprzedaży wolno na miejscu oglądnąć.

Lwów, dnia 18. maja 1870.

(1205) **Edykt.** (3)

L. 5126. C. k. sąd krajowy Krakowski podaje do publicznej wiadomości, iż w drodze dalszej egzekucyi celem zaspokojenia przyznanej wyrokiem prawomocnym z 24. maja 1869 l. 6114 Józefie Domańskiej przeciw masie leżącej Maurycego Schornsteina i Phoebusowi Schmelkesowi sumy 8000 złpol. z procentem po 6proc. od 3. czerwca 1868 płynącemi i i kosztami już przyznanemi w kwotach 12 zł. 17 kr., 13 zł. 80 kr., 15 zł. 54 kr., 6 zł. 58 kr., oraz obecnie przyznanych kosztów w kwocie 9 zł. 22 kr. po strąceniu upłaconych na poczet powyższej pretensyi z przynal. kwoty 500 zł. w. a. przedsięwziętą zostanie publiczna przymusowa sprzedaż realności pod l. 71 B. Gm. VI - 66 dz. VIII. w Krakowie położonej, Maurycego Schornsteina, Phoebusa Schmelkesa własnej, w gmachu tutejszego c. k. sądu krajowego w trzech terminach, t. j. dnia 2. czerwca, 2. lipca i 4. sierpnia 1870 pod następującemi warunkami:

1. Na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania lub wyższą sprzedaną będzie, gdyby zaś nie została sprzedaną za taką cenę natedy na trzecim terminie sprzedaną być ma za cenę wszystkie długi hipoteczne pokrywającą. Gdyby zaś i takiej ceny na terminie tym nikt nie ofiarował, natedy wyznaczonym zostaje czwarty termin na dzień 20. sierpnia 1870 o godzinie 10tej rano, na który wezwani zostają wierzyciele hipoteczni do ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych.

Za cenę wywołania ustanawia się cena szacunkowa w kwocie 8508 zł. 25 kr.

Każdy chęć kupna mający winien jest przed rozpoczęciem licytacyi złożyć do rąk komisyi licytacyjnej 10tą część ceny wywołania w okrągłej sumie 860 zł. w. a. jako wadyum w gotówce, lub też w c. k. obligacyach długu państwa lub indemnizacyjnych, albo w listach zastawnych towarzystwa kredytowego galic. z kuponami według kursu, jaki w Gazecie urzędowej lwowskiej przez składającego wadyum równie złożyć się mającej w dniu licytacyę poprzedzającym notowanym będzie, jednak nie wyżej nominalnej wartości. Po ukończeniu licytacyi wadyum nabywcy zatrzymanem, reszcie zaś licytantom zaraz zwróconem zostanie.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież akt oszacowania i wykaz hipoteczny sprzedać się mającej realności można przejrzeć w registraturze c. k. sądu krajowego.

O czem zawiadomienie otrzymają: Józefa Domańska, masa leżąca Maurycego Schornsteina przez kuratora pana Dra. Geislera, masa leżąca Phoebusa Schmelkesa przez pana adwokata Dra. Samelsona, c. k. urząd podatkowy i zbiorowy, gmina miasta Krakowa na ręce p. prezydenta, c. k. ekspozytura prokuratoryi skarbowej imieniem wysokiego skarbu, jakoteż wierzyciele hipoteczni, którymby uchwała licytacyę dozwalająca niemogła być z jakiegokolwiek powodu doręczoną przed terminem licytacyjnym, lub którzyby po dniu 2. stycznia 1870 do hipoteki weszli, na ręce kuratora w osobie p. adwokata Dra. Markiewicza z zastęstępstwem p. adwokata Dra. Kaufmana ustanowionego.

Z c. k. sądu krajowego.

Kraków, dnia 26. kwietnia 1870.

(855) **Kundmachung.** (2)

Nro. 2133. Vom 1. März 1870 an werden geänderte Stempelmarken aller Kategorien mit alleiniger Ausnahme der Zeitungs-Stempelmarken zu 1 und 2 kr. in den Verschleiß gesetzt, u. z.:

a) Stempelmarken zu 1/2 kr., 1 kr., 2 kr., 3 kr., 4 kr., 5 kr., 7 kr, 10 kr., 12 kr., 15 kr., 25 kr., 36 kr., 50 kr., 60 kr., 75 kr. und 90 kr., dann zu 1 fl., 2 fl., 2 fl. 50 kr., 3 fl., 4 fl., 5 fl., 6 fl, 7 fl., 10 fl., 12 fl., 15 fl. und 20 fl.;

b) Ankündigungsstempel zu 1 und 2 kr., endlich

c) Kalenderstempel zu 6 kr.

Die gegenwärtig in Verschleiß befindlichen Stempelmarken aller obigen Kategorien werden mit dem 31. März 1870 gänzlich außer Gebrauch gesetzt. Die Verwendung dieser außer Gebrauch gesetzten Stempelmarken nach dem 31. März 1870 ist daher der Nichtstemplung gleich zu achten.

Die außer Gebrauch gesetzten unverwendet gebliebenen Stempelmarken werden vom 1. April an bis einschließlich 30. Juni gegen neue Stempelmarken unentgeldlich ausgewechselt.

Nach dem 30. Juni 1870 findet weder die Umwechslung, noch eine Vergütung bezüglich der aus dem Verschleiße gezogenen Stempelmarken Statt.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, den 23. Jänner 1870.

Obwieszczenie.

Nr. 2133. Od dnia 1. marca 1870 sprzedawać się zaczną zmienione znaczki stęplowe (marki) wszystkich kategoryi, z jedynym wyjątkiem znaczków stęplowych do gazet na 1 i 2 kr., mianowicie:

a) znaczki stęplowe na 1/2 kr., 1 kr., 2 kr., 3 kr., 4 kr., 5 kr., 7 kr., 10 kr., 12 kr., 15 kr., 25 kr., 36 kr., 50 kr., 60 kr., 75 kr. i 90 kr., tudzież na 1 złr., 2 złr., 2 złr. 50 kr., 3 złr., 4 złr., 5 złr., 6 złr., 7 złr., 10 złr., 12 złr., 15 złr. i 20 złr.;

b) znaczki stęplowe do ogłoszeń na 1 i 2 kr., nareszcie

c) stępel do kalendarzy na 6 kr.

Będące teraz w używaniu znaczki stęplowe wszystkich poszczególnionych kategoryi ściągają się z dniem 31. marca 1870 całkiem z używania. Użycie więc takich znaczków stęplowych po dniu 31go marca 1870 równać się będzie zupełnemu nieostęplowaniu.

Wychodzące z użycia a nieużyte znaczki stęplowe bezpłatnie zamieniane będą od dnia 1. kwietnia do 30. czerwca 1870 na nowe znaczki stęplowe.

Po dniu 30. czerwca 1870 nie ma już miejsca ani wymiana, ani też zapłata za ściągnięte z użycia marki stęplowe.

Od c. k. krajowej Dyrekcyi skarbowej.

Lwów, dnia 23. stycznia 1870.

(1220) **Ogłoszenie.** (2)

Nr. 3493 j. III. 4622. Ces. król. sąd powiatowy w Limanowy czyni wiadomo, że na zaspokojenie przez Wincentego Nawarę przeciwko Jędrzejowi Gocałowi wywalczonej kwoty 65 złr 11 kr. a. w. z p. n. dozwoloną została egzekucyjna sprzedaż realności w Pogorzanach pod Nr. 11 położonej, i że do tej sprzedaży wyznaczone zostały termina w sądzie na dzień 13. czerwca, 4. lipca i 25. lipca 1870.

Protokoła opisania i oszacowania realności w Pogorzanach Nr. 11. i warunki licytacyjne mogą być w registraturze tutejszo-sądowej przejrzane.

Limanowa, 31. grudnia 1869.

(1219) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 2366. Ces. król. sąd obwodowy Rzeszowski wiadomo czyni, że Leon Engländer, girataryusz Maryi Makowskiej przeciw Antoniemu Pukowi, pierwej w Leżajsku zamieszkałemu, obecnie zaś niewiadomego pobytu pozew wekslowy o zapłacenie sumy 224 złr. w. a. do l. 2366 ex 1870 wytoczył, z którego powodu nakaz zapłaty przeciw nieobecnemu wydanym i do obrony praw tegoż Antoniego Puka p. adwokat Rybicki kuratorem, zaś substytutem p. adwokat Kostheim postanowionym został. – Rzeczą będzie zatem nieobecnego względem udzielenia temuż kuratorowi do obrony potrzebne dowody udzielić.

Rzeszów, dnia 12. maja 1870.

(1218) **Edykt.** (2)

Nr. 25578. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego p. Mojżesza Leibę Horowitza, byłego kupca w Sokalu, iż w skutek wniesionego przeciw niemu podania Józefa Komer i E. Feldstein z dnia 14. maja 1870 do l. 25578, uchwałą z dnia 18go maja 1870 do l. 25578 nakaz zapłaty sumy wekslowej 564 złr. 36 kr. w. a. z p. n. wydanym, i ustanowionemu równocześnie kuratorowi p. adwokatowi Dr. Schrenzlowi z zastępstwem p. adwokata Dr. Natkisa we Lwowie doręczonym został.

Lwów, dnia 18. maja 1870.

(1216) **Edykt.** (2)

Nr. 15648. Ces. król. sąd krajowy Lwowski Maryannie z Matkowskich Dąbrowskiej, z miejsca pobytu niewiadomej, niniejszem wiadomo czyni, że Karol Kozakiewicz pod dniem 28go marca 1870 do l. 15648 wytoczył przeciw niej pozew o uznanie, że suma 200 złr. z p. n. dom. 31, pag. 561 n. 10 i 13 on. intabulowaną jest zapłaconą, i że z realności pod Nr. 118 1/4 i 175 1/4 wykreśloną być ma, w skutek tego ustanowił sąd dla niej kuratora w osobie p. adwokata Dr. Krattera z substytucyą p. adwokata Dr. Gregorowicza, i doręczywszy temuż kuratorowi pozew do rozprawy ustnej wyznaczył termin na dzień 20. czerwca 1870 o godzinie 10tej przed południem. Wzywa przeto nieobecną Maryannę z Matkowskich Dąbrowską, ażeby na powyższym terminie osobiście lub przez pełnomocnika stawiła się, w przeciwnym bowiem razie proces ten z jej kuratorem przeprowadzonym będzie.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 2. kwietnia 1870.

(1215) **Edykt.** (2)

Nr. 15647. Ces. król. sąd krajowy Lwowski Maryannie z Matkowskich Dąbrowskiej, z miejsca pobytu nieznanej, niniejszem wiadomo czyni, że Karol Kozakiewicz pod dniem 28. marca 1870 l. 15647 wniósł przeciw niej pozew o uznanie, że zabezpieczona Dom. 31. pag. 561 n. 11 i 12 on. suma 200 złr. w. a. jest zapłaconą, i że z realności pod N. 118 1/4 i 175 1/4 wykreślona być ma, w skutek tego ustanowił sąd dla niej kuratora w osobie p. adwokata Dr. Krattera z substytucyą p. adwokata Dr. Gregorowicza, i doręczywszy temuż kuratorowi pozew wyznaczył do ustnej rozprawy termin na dzień 20. czerwca 1870 o godzinie 10tej rano. Wzywa się przeto nieobecną Maryannę z Matkowskich Dąbrowską, ażeby na powyższym terminie osobiście lub przez pełnomocnika stanęła, w przeciwnym bowiem razie proces ten z ustanowionym jej kuratorem przeprowadzonym będzie.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 2. kwietnia 1870.

(1198) **Ogłoszenie.** (3)

Nr. 634. Ces. król. sąd powiatowy Kossowski wiadomo czyni, że Jełena Dwornik przeciw Fedorowi Dżuraniuk i nieobjętej masie Teodora Dwornik względem oddania w posiadanie realności w Manastersku pod L. d. 187 położonej, z p. n. na dniu 4. lutego 1870 do sądu pozew wniosła, na który termin do ustnej rozprawy na dzień 30go sierpnia 1870 o godzinie 9tej zrana wyznaczony został.

Nieznanych z życia i miejsca pobytu spadkobierców Teodora Dwornika, wzywa się, by postanowionemu kuratorowi Andrzejowi Tuturasz wcześnie wszelkie środki obrony oznajmili, lub innego pełnomocnika obrali i sądowi wymienili, inaczej złe skutki samiby zawinili.

Z c. k. sądu powiatowego.

Kossów, 30. marca 1870.

(1191) **Konkurs.** (3)

L. 7632. Posada pocztmistrza przy nowo utworzyć się mającym c. k. urzędzie pocztowym w Korczynie za kontraktem i kaucyą w kwocie 200 złr. wal. austr.

Pobory pocztmistrza:

Dotacya 180 zł. i pauszale kancelaryjne 20 zł. rocznie.

Ubiegający się o tę posadę winni są swoje podania, do czterech tygodni do c. k. krajowej dyrekcyi poczt we Lwowie wnieść, i równocześnie żądania swoje za utrzymywanie tygodniowo cztery razy poczty pieszej do Krosna liczebnie podać.

Z c. k. galic. dyrekcyi pocztowej.

Lwów dnia 21. maja 1870.

Concurs.

Nr. 7632. Postmeistersstelle bei dem neu zu errichtende Postamte Korczyna gegen Dienstvertrag und Caution pr. 200 fl.

Jahresbestallung Hundertachtzig Gulden und Amtspauschale jährlich Zwanzig Gulden öst. Währ.

Gesuche sind binnen vier Wochen bei der k. k. galiz. Postdirection einzubringen und darin anzugeben, welches geringste Jahrespauschale für die Unterhaltung der 4mal wöchentlicher Fußbotenposten nach Krosno beansprucht wird.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 21. Mai 1870.

(1211) **Concurs-Verlautbarung.**

Nro. 627. An der k. k. Lehrerbildungsanstalt in Czernowitz kommen mit Beginn des Schuljahres 1870-1 nachstehende Posten zur Besetzung, für welche der Concurs bis Ende Juni 1870 ausgeschrieben wird:

1. der Posten des Directors;
2. jener eines Hauptlehrers für die Lehrerbildungsanstalt.

Die Gehalte und Quinquennalzulagen des Directors und des Hauptlehrers werden nach den Bestimmungen des §. 36 des Reichsvolksschulgesetzes vom 14. Mai 1869 (Nr. 62 des R. G. B. ex 1869) geregelt werden, doch bleibt es den Bewerbern unbenommen besondere Wünsche in dieser Beziehung im Gesuche auszusprechen.

Die Bewerber haben ihre gehörig instruirten Gesuche bis zu dem angegebenen Termine, und zwar, wenn sie bereits angestellt sind, im Wege ihrer Vorgesetzten, sonst unmittelbar an den k. k. Landesschulrath des Herzogthums Bukowina zu richten, worin sie nebst dem Alter, den zurückgelegten Studien oder allenfälligen Verdiensten und der Befähigung in den einschlägigen Lehrfächern auch ihre Sprachkenntnisse auszuweisen haben, wobei bemerkt wird, daß an der mit der Lehrerbildungsanstalt in Verbindung stehenden Uebungsschule der Unterricht in allen drei Landessprachen, der deutschen, romanischen und ruthenischen ertheilt werden wird, als Unterrichtssprache an der Lehrerbildungsanstalt neben einem gründlichen Sprachunterrichte in den drei Landessprachen aber die deutsche zu gelten hat.

Vom Bukowinaer k. k. Landesschulrathe.

Czernowitz, am 15. Mai 1870.

(1156) **Edykt.** (3)

Nr. 1344. Ces. król. sąd powiatowy w Rozwadowie wzywa nieobecną, z życia i miejsca pobytu niewiadomą Józefę Woźniak z Zalesia antoniowskiego, aby się w przeciągu roku do przyjęcia spadku po ojcu Walentym Woźniaku, zmarłym dnia 3. października 1847 bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia zgłosiła, gdyż inaczej postępowanie spadkowe z kuratorem w osobie Pawła Wojewody z Zalesia ustanowionym przeprowadzone będzie.

Rozwadów, 13. maja 1870.

Doniesienia prywatne.

C. k. uprz. galic. akcyjny Bank hipoteczny.

Na mocy upoważnienia walnego zgromadzenia z dnia 4go kwietnia b. r. rozpisuje się niniejszem wpłatę 10procentową na akcye (kwity tymczasowe) c. k. uprzywil. galicyjskiego akcyjnego Banku hipotecznego.

Z powołaniem się na §§. 16., 17. i 18. statutów uprasza się P. T. akcyonaryuszów, aby

najdalej do dnia 15. lipca 1870

10proc. czyli 20 zł. w. a. na akcyę (kwit tymczasowy) wraz z 5proc.

od 1go stycznia b. r. aż do dnia wpłaty, w głównej kasie Towarzystwa we Lwowie wpłacili

przedkładając zarazem dotyczące akcye (kwity tymczasowe) celem odstęplowania.

Lwów, dnia 28. kwietnia 1870.

C. k. uprzyw. galic. akcyjny Bank hipoteczny.

§. 16.

Za każdą w terminie nieuiszczoną wpłatę ma być wynagrodzoną Towarzystwu prowizya zwłoki po 6% rocznie, licząc od dnia zapadłego terminu. Numera kwitów tymczasowych, na które wpłaty w terminie oznaczonym niezupełnie uiszczone zostały, będą trzykrotnie ogłoszone w tych samych dziennikach, w których rozpisane były wpłaty, z odwołaniem się do następstw, statutami przepisanych na przypadek uchybienia wpłat.

Trzydzieści dni po tem ogłoszeniu, może Towarzystwo orzec, iż opieszali subskrybenci utracili swe prawa do Towarzystwa i kwity tymczasowe, na które wpłaty uiszczone nie były, wygasły, a w miejsce wygasłych kwitów wydać z temi samemi numerami nowe kwity tymczasowe, i takowe naraz lub częściowo w jednym dniu lub w kilku dniach sprzedać. Ilość i numera unieważnionych tym sposobem kwitów tymczasowych będą publicznie ogłoszone.

§. 17.

Kwota uzyskana ze sprzedaży kwitów tymczasowych, po strąceniu kosztów przedaży, obróconą będzie na zapłacenie Towarzystwu zalegających należytości. Właściciel wygasłego kwitu tymczasowego, nie ma jednak w żadnym razie prawa do zwyżki, jakaby się w skutek sprzedaży kwitu okazała.

§. 18.

Kwity tymczasowe, na których nie ma należytego poświadczenia, że zapadłe wpłaty uiszczone zostały, sprzedawane być nie mogą. (1084—3)

C. k. uprzyw. kolej galic. Karola Ludwika.

Ogłoszenie.

Począwszy od dnia 1. czerwca r. b. aż do dalszego rozporządzenia, nadwyżki opłat, które przy cenzurze rachunków z obrotu towarowego, później przez kontrolę znalezione zostaną, będą w stacyach, gdzie opłatę uskuteczniono, konsygnacyą ogłaszane, i właścicielom na ich pisemne podania za kwitem niestemplowanym natenczas wypłacane, jeżeli przy **frankaturze** świadectwo przyjęcia (Aufnahmsschein) i list frachtowy, zaś przy **przekazach** list frachtowy przedłożą, i jeżeli temi dokumentami nadwyżka w opłacie udowodnioną zostanie.

Po upływieniu terminu reklamacyi w §. 37. regulaminu ruchu przepisanego zwrotu nadwyżki opłaty żądać nie można.

Lwów, w maju 1870.

(1212—3) **Dyrekcya ruchu**

Z c. k. galic. drukarni rządowej.